

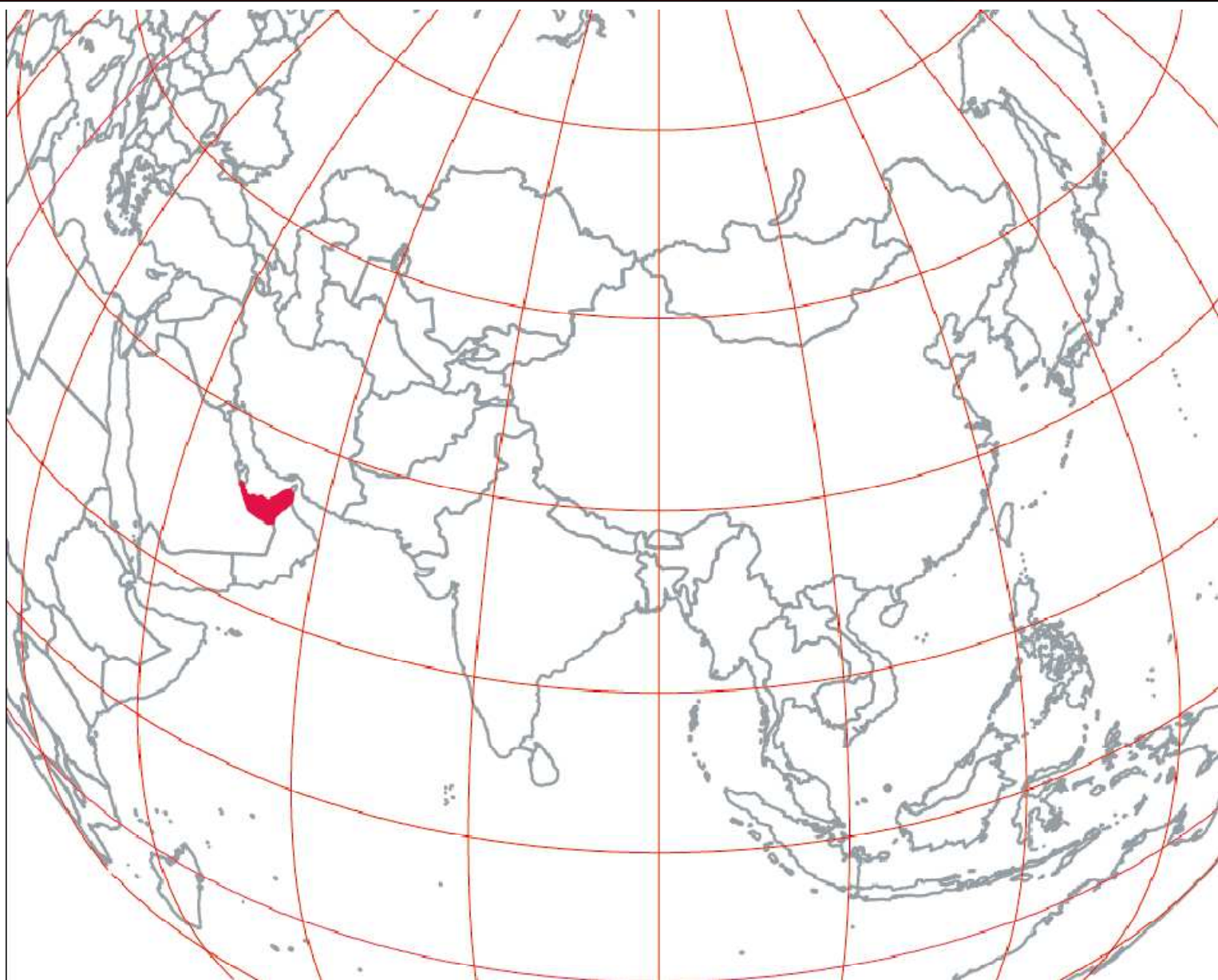
وزارت صنعت، معدن و تجارت

صندوق ضمانت صادرات ایران

گزارش ریسک کشوری امارات متحده عربی

فروردین ماه ۱۳۹۳ | مدیریت ریسک

شناسنامه گزارش

صندوق ضمانت صادرات ایران

عنوان گزارش	کزارش ریسک کشوری امارات متحده عربی
نام مدیریت	مدیریت ریسک
نام گروه	گروه ارزیابی ریسک کشوری و همکاریهای بین المللی
ترجمه و تدوین	انگنجان عباسی ترانی، کارشناس ریسک
ویراستار تخصصی	کتایون ولی زاده، رئیس گروه ریسک کشوری و همکاریهای بین المللی
ناظر علمی و مدیر طرح	آرش شهبازینی، مدیر ریسک
واژه های کلیدی	ریسک کشوری - امارات
تاریخ انتشار	فروردین ۱۳۹۳

صندوق ضمانت صادرات ایران بعنوان اولین موسسه اعتبار صادراتی تاسیس شده در خاورمیانه با صدور انواع بیمه نامه ها، ضمانت نامه ها و ارائه سایر خدمات مالی از صادرکنندگان کشور حمایت می نماید. در بیمه نامه ها ریسک عدم وصول مطالبات صادرکنندگان، سرمایه گذاران و یا بانکهای تامین مالی کننده ایشان از خریداران خارجی و بانکهای خارجی در بازارهای هدف تضمین می گردد. ضمانتهای صندوق نیز به صادرکنندگان در جذب تامین مالی از بانکها، قبل و بعد از حمل کمک می نماید. اعتبار سنجی خریداران خارجی و سایر خدمات صندوق نیز در بسیاری از موارد راهگشای صادرکنندگان، سرمایه گذاران و بانکهای ایرانی فعال در حوزه صادرات می باشد. نقشی که این موسسه در ایران ایفا می نماید همان نقشی است که در آلمان بر عهده هرمس، در ایتالیا: ساچه، در فرانسه: کوفاس، در ژاپن: Nexi و در چین بر عهده Sinosure قرار دارد. واحد ریسک کشوری و همکاریهای بین المللی بمنظور کاهش ریسک صادرات و سرمایه گذاری ایرانیان در سایر کشورها و همچنین اطلاع رسانیهای لازم، ضمن ارزیابی ریسک بانکها و کشورها، اقدام به تهیه یا ترجمه گزارشات مختلف در حوزه های ریسک کشوری، اوضاع اقتصادی، تامین مالی، بیمه اعتباری، فعالیت همتایان و سایر موارد مرتبط می نماید.

وب گاه : www.egfi.ir

پست الکترونیک: intl@egfi.org

تلفکس: ۸۸۵۴۶۹۸۹

تلفن: ۸۸۷۳۹۲۶۷

اطلاعات کلی

پایتخت: ابوظبی

نوع حکومت: فدراسیون متشکل از هفت امیرنشین شامل: ابوظبی، عجمان، الفجیره، دبی، راس الخیمه، ام القوین و شارجه. اختیارات خاص به دولت فدرال امارات اعطا شده است (امور خارجه، دفاع، ارز، زیرساخت و بهداشت) سایر اختیارات به اعضاء فدراسیون واگذار شده است (بویژه امور اقتصادی).

واحد پول: درهم امارات

جمعیت: ۵/۴ میلیون نفر

وضعیت درآمدی: پردرآمد (سرانه تولید ناخالص داخلی - GDP: ۴۱,۸۷۳ دلار در سال ۲۰۱۳)

اقتصاد ابوظبی وابستگی زیادی به نفت دارد، این در حالی است که دبی مرکز مهم منطقه‌ای برای تجارت و خدمات محسوب می‌شود (نفت تنها ۵ درصد تولید ناخالص داخلی دبی را تشکیل می‌دهد).

مهمترین بخش‌ها (% از تولید ناخالص داخلی - ۲۰۱۲)

صنعت: ۶۰/۵%

خدمات: ۳۸/۸%

کشاورزی: ۰/۷%

شرکای مهم واردات (۲۰۱۲، % از کل) / شرکای مهم صادرات (۲۰۱۲، % از کل)

هند:	۱۷%	ژاپن:	۱۵/۴%
چین:	۱۳/۷%	هند:	۱۳/۴%
ایالات متحده:	۱۰/۵%	ج.ا.ایران:	۱۰/۷%
آلمان:	۵/۱%	تایلند:	۵/۵%
ژاپن:	۴/۲%	سنگاپور:	۵/۵%

هزینه‌های عمده ارزی:

کالاهای مصرفی (۵۳ درصد از مجموع واردات) و کالاهای سرمایه‌ای (۳۶ درصد از مجموع واردات)

منابع عمده ارزی:

نفت و گاز (۳۲ درصد از مجموع صادرات)، صادرات مجدد (۴۵ درصد از مجموع صادرات).

شاخصهای مهم	۲۰۱۰	۲۰۱۱	۲۰۱۲	۲۰۱۳*	۲۰۱۴*
تولید ناخالص داخلی (میلیون دلار)	۲۸۷,۳۸۳	۳۸۴,۵۴۸	۳۸۳,۷۴۷	۴۰۴,۴۹۴	۴۳۲,۷۷۴
رشد تولید ناخالص داخلی واقعی (%)	۱/۷	۳/۹	۴/۴	۴/۳	۴/۴
سرانه تولید ناخالص داخلی (دلار)	۳۴,۰۵۰	۳۹,۰۳۱	۴۱,۶۶۶	۴۱,۸۷۳	۴۲,۸۴۹
تورم کالاهای اساسی (%)	۰/۹	۰/۹	۰/۷	۱/۳	۲/۵
تراز مالی (% از GDP)	-۲/۲	۴/۱	۷/۱	۴/۹	۴
کل بدهی خارجی (میلیون دلار)	۱۵۰,۵۵۰	۱۵۶,۶۶۰	۱۶۲,۳۴۵	۱۶۷,۹۰۴	۱۷۱,۹۸۲
نسبت بدهی خارجی به GDP (%)	۵۲	۴۵	۴۲	۴۲	۴۰
نسبت بدهی خارجی به صادرات (%)	۶۳	۴۷	۴۲	۴۱	۳۹
نسبت بدهی کوتاه مدت به ذخایر ارزی (%)	۹۴	۸۵	۷۳	۵۷	۵۷
نسبت خدمات بدهی (%)	۶	۶	۶	۶	۶
تراز حساب جاری (میلیون دلار)	۷,۳۳۶	۵۰,۹۵۵	۶۶,۵۵۹	۵۲,۶۷۰	۴۴,۸۷۸
نسبت حساب جاری به GDP (%)	۲/۶	۱۴/۶	۱۷/۳	۱۳	۱۰/۴
نرخ اسمی ارز نسبت به دلار (متوسط)	۳/۶۷	۳/۶۷	۳/۶۷	۳/۶۷	۳/۶۷
ذخایر ارزی (میلیون دلار)	۳۲,۴۸۱	۳۸,۳۲۳	۴۷,۰۱۴	۶۲,۸۴۵	۶۷,۸۷۵
ذخایر ارزی برای پوشش واردات (تعداد ماه)	۲/۴	۲/۲	۲/۶	۳	۲/۸

*برآورد **پیش بینی منبع: موسسه EIU و صندوق بین المللی پول

تحلیل شرایط سیاسی:

شرایط سیاسی: باثبات

رئیس حکومت: رئیس جمهور، شیخ خلیفه بن زائد آل نیهان (از نوامبر ۲۰۰۴)، امیر ابوظبی
 رئیس دولت: معاون رئیس جمهور و نخست وزیر، محمد بن راشد المکتوم (از دسامبر ۲۰۰۶)، امیر دبئی
 نوع حکومت: «شورای عالی فدرال» که متشکل از ۷ حاکم امارات است، بالاترین نهاد قانونگذاری این کشور محسوب می شود. رئیس جمهور و معاون وی از میان ۷ عضو این شورا، از سوی اعضاء بمدت ۵ سال انتخاب می شوند. این شورا سیاستهای کلی را تعیین نموده و قوانین فدرال را تصویب می نماید. همچنین امارات نشینهای ابوظبی و دبئی از حق «وتو» برخوردارند.

• ثبات سیاست داخلی

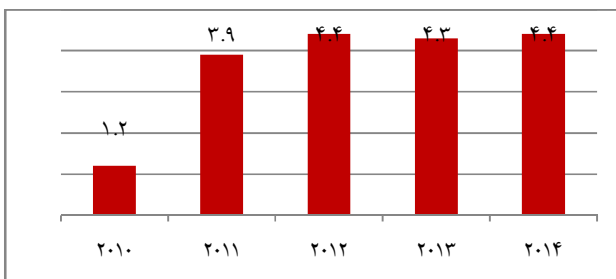
سیاست داخلی بطور قابل ملاحظه ای تحت تاثیر خاندان حاکم و ساختارهای سنتی قبیله ای قرار دارد. احزاب سیاسی یا اتحادیه های تجاری مجوز نداشته و گروه مخالف نیز وجود ندارد. شورای ملی فدرال به عنوان یک ارگان قانونگذاری تنها نقش مشاوره دارد. تنها ۱۹ درصد از مجموع جمعیت ۵/۴ میلیونی این کشور شهروندان اماراتی هستند و بیشتر اتباع خارجی (۹۰ درصد نیروی کار) از کشورهای عربی و جنوب آسیا می باشند.

● سیاست خارجی حامی منافع تجاری امارات

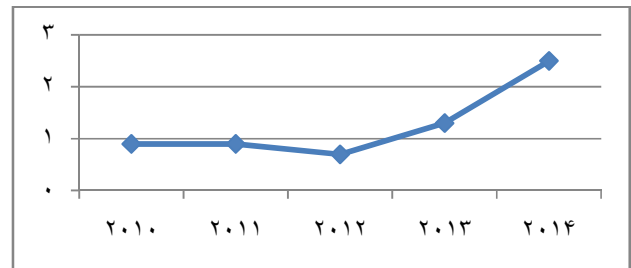
امارات متحده عربی در ثبات منطقه‌ای و تشویق و توسعه تجارت، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و گردشگری منافع عمده‌ای دارد. این کشور برای رسیدن به این اهداف سیاست خارجی متوازنی را دنبال می‌کند. روابط سیاسی و اقتصادی با ایالات متحده و اروپا نزدیک است و این کشور از حضور نظامی ایالات متحده در منطقه حمایت می‌کند. بعلاوه فرانسه در سال ۲۰۰۹ اجازه یافت تا در ابوظبی یک پایگاه نظامی ایجاد کند. البته دبی بطور خاص روابط نزدیکی با کشورمان دارد و از تحریمهای اعمال شده بر ضد ایران زیان دیده است. با توجه به ثبات امارات، این کشور به لحاظ اقتصادی از ناآرامی برخی کشورهای عربی بویژه بحرین منتفع شده و سرمایه و گردشگر بیشتری را جذب خواهد نمود.

تحلیل شرایط اقتصاد داخلی: رشد پایدار اقتصادی

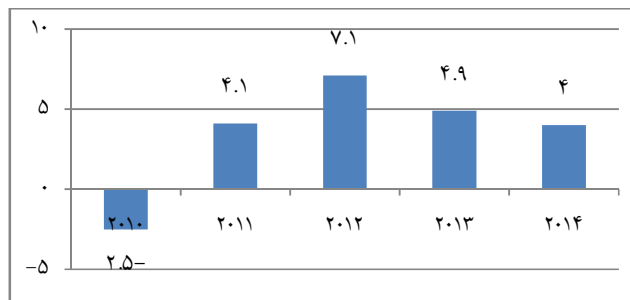
نمودار رشد تولید ناخالص داخلی (%)

نرخ تورم (%)

تراز مالی (درصد از تولید ناخالص داخلی)

● قصور شرکت Dubai World و پیامدهای آن

در سال ۲۰۰۹ عملکرد اقتصادی امارات شدیداً رو به وخامت گذاشت. در این سال بدلائل مختلفی همچون کاهش فعالیت ساخت و ساز در دبی، کاهش تولید نفت اوپک که بر ابوظبی تاثیرگذار بود، تضعیف سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و میزان اندک سرمایه‌گذاری داخلی، رشد تولید ناخالص داخلی واقعی تا ۴/۸ درصد کاهش یافت. از آنجا که بحران جهانی به بازار املاک امارات آسیب رساند و شرکتها نتوانستند تسهیلات

دریافت کنند، ساخت و ساز در دبی با وقفه مواجه شد. همچنین شرکتهای دولتی دبی از جمله مهمترین شرکت آن بنام Dubai World (یک شرکت سرمایه‌گذاری که پرتفوی معاملات تجاری و پروژه‌ها را از جانب دولت مدیریت می‌کند) با مشکلات جدی پرداخت مواجه شدند.

دولت ابوظبی برای کمک به این شرکت جهت جلوگیری از قصور آن، ۲۰ میلیارد دلار کمک مالی فراهم نمود و بدهی‌های سررسید شده شرکت تجدید ساختار گردید. این امر شرکتهای دولتی را قادر ساخت تا نسبت به امضاء موافقتنامه استمهال بدهی با بستانکاران اقدام نمایند. بر این اساس Dubai World یک موافقتنامه ۲۵ میلیارد دلاری امضاء نمود. «نخیل» (شرکت املاک و شعبه فرعی Dubai World) نیز در خصوص تسویه مبلغ ۱۶ میلیارد دلار با بستانکاران به توافق رسید. شایان ذکر آنکه در ماه ژوئن سال ۲۰۱۱ دبی در بازار سرمایه بین‌المللی حضور یافت و ۵۰۰ میلیون دلار اوراق قرضه منتشر نمود.

• بهبود شرایط اقتصادی از سال ۲۰۱۱

بهبود اقتصاد این کشور در سال ۲۰۱۰ شروع شد و از سال ۲۰۱۱ با نرخ تولید ناخالص داخلی ۴ درصدی شتاب گرفت. این بهبود اقتصادی در جنبه‌های مختلفی صورت گرفته است: افزایش تولید و قیمت نفت؛ رشد قوی در حوزه‌های تجارت، حمل و نقل، تولید و گردشگری؛ هزینه‌کرد دولت در پروژه‌های جدید ساختمانی همراه با بهبود بازار املاک. اقتصاد دبی که ۳۰ درصد از اقتصاد امارات متحده عربی را تشکیل می‌دهد در سالهای ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ بیش از ۴ درصد رشد نمود. در سالجاری انتظار می‌رود اقتصاد امارات تا ۴/۴ درصد رشد کند. برغم مساعی انجام شده برای افزایش اشتغال اتباع اماراتی و کنترل بیشتر مهاجرت، اقتصاد این کشور به نیروی کار خارجی وابسته می‌باشد. نرخ تورم بواسطه یارانه‌های گسترده که فشارهای تورمی را می‌پوشاند، در سال ۲۰۱۳ در سطح اندک (۱/۳ درصد) بود. قیمت مسکن اکنون شروع به رشد نموده و انتظار می‌رود تورم در سال ۲۰۱۴ به ۲/۵ درصد افزایش یابد.

• شرایط مناسب تامین مالی عمومی

پس از کسری گسترده بودجه سال ۲۰۰۹ (۱۳ درصد تولید ناخالص داخلی) تامین مالی دولت امارات بهبود یافته و از سال ۲۰۱۱ از مازاد برخوردار شده است. این در حالی است که تعهدات دبی به ابوظبی استمهال شده و مبلغ ۲۰ میلیارد دلار در سالجاری پرداخت خواهد شد. در عین حال ساختار کلی تامین مالی عمومی شفاف نیست و بنابراین بنیه مالی واقعی این کشور دست کم گرفته می‌شود. تنها ۲۵ درصد از تامین مالی (درآمد/ هزینه) بطور رسمی گزارش شده و بخش عمده به «صندوق‌های ثروت دولتی» که بزرگترین آنها شرکت سرمایه‌گذاری ابوظبی با دارایی حدود ۶۳ میلیارد دلار (۱۵۰ درصد تولید ناخالص داخلی) می‌باشد، انتقال می‌یابد. درحالیکه شروع مجدد برخی پروژه‌ها به معنای افزایش هزینه بخش عمومی در سال ۲۰۱۴ خواهد بود،

تراز بودجه مثبت بوده و بدهی عمومی کاهش خواهد یافت؛ بنحویکه از ۵۷ درصد تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۰۹ به ۴۰ درصد در سال جاری خواهد رسید. دولت دبی، با هدف کاهش سوداگری در این بخش، هزینه‌های املاک را دو برابر کرده است.

● بخش بانکی قوی

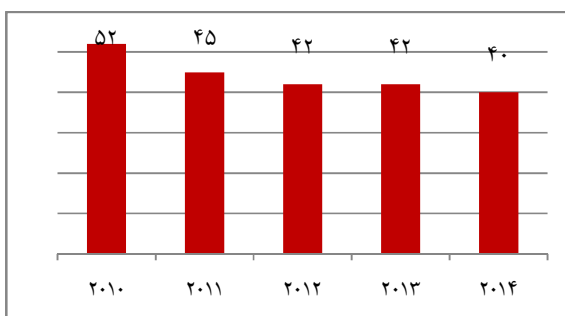
شاخص‌های پولی باثبات هستند: از سال ۱۹۸۰ درهم به دلار ایالات متحده می‌خکوب شده و این روند ادامه خواهد یافت. از سال ۲۰۰۹ مقامات این کشور بر روی حمایت از بخش بانکی و افزایش نقدینگی آن از طریق یک سیاست پولی انبساطی متمرکز شده‌اند. در خلال بحران اعتباری، بخش بانکی رشد اندکی را تجربه نمود، اما در ۹ ماه اول سال ۲۰۱۳ از رشد ۶/۵ درصدی برخوردار شد و مجموع دارایی بانکهای محلی به حدود ۵۲۰ میلیارد دلار رسید. کیفیت دارایی‌ها نیز بهبود یافته است. در این رابطه بانک مرکزی قوانین جدیدی را برای کاهش وامدهی غیرمسئولانه که قبل از سال ۲۰۰۹ مشاهده می‌شد، وضع نموده و همچنین شرکتهای دولتی باید بعنوان پشتوانه تعهدات خود، حتما ضمانتنامه دولتی اخذ نمایند.

● وضعیت انرژی:

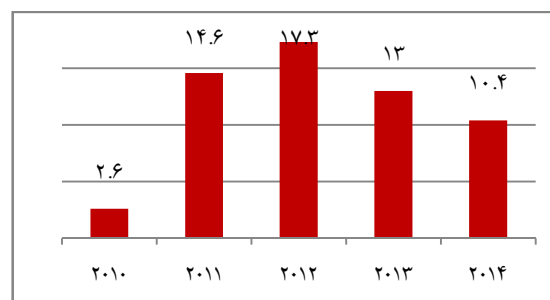
ابوظبی ۱۰ درصد از ذخایر نفت و ۴ درصد از ذخایر گاز جهان را در اختیار دارد، که این میزان معادل ۸۵ سال تولید به میزان فعلی می‌باشد.

تحلیل شرایط اقتصاد خارجی: بسیار قوی

حساب جاری به تولید ناخالص داخلی (درصد)

بدهی خارجی به تولید ناخالص داخلی (درصد)

در سال ۲۰۰۹ بدهی خارجی این کشور را عمدتاً بدهی شبه دوسی دبی تسخیل می‌داد که ۵۶ درصد بویید ناخالص داخلی بود. در عین حال سطح بدهی سالانه کاهش یافته و انتظار می‌رود در سال ۲۰۱۴ معادل ۴۰ درصد تولید ناخالص داخلی و ۳۹ درصد صادرات کالا و خدمات باشد.

ساختار: در حدود ۲۰ درصد کوتاه مدت (با سررسید حدود ۱۲ ماه)

نسبت خدمات بدهی: پایین، در سطح ۶ درصد در سال ۲۰۱۴ و برای بدهیهای کوتاه‌مدت در سطح ۱۴ درصد نکات: امارات بدلیل سطح متوسط بدهی خارجی و دارایی فراوان «صندوق ثروت دولتی» از شرایط پرداخت بسیار قوی برخوردار است. بودجه این کشور با مازاد مواجه بوده و سطح بدهی در حال کاهش می‌باشد.

• تراز پرداختها

تراز تجاری: به لحاظ ساختاری از مازاد بالایی برخوردار است.
حساب جاری: از سال ۲۰۱۱ از مازاد بسیار به میزان بیش از ۱۰ درصد تولید ناخالص داخلی برخوردار است.
حساب سرمایه: منفی
حساب کلی: از سال ۲۰۰۸ مثبت می‌باشد.
نکات: از سال ۲۰۱۲، علیرغم افزایش کسری خدمات و انتقالات، بواسطه افزایش تولید و قیمت نفت، مازاد گسترده حساب جاری بازهم افزایش یافته است. درهم نیز به دلار آمریکا می‌خکوب شده است.

• ذخایر بین‌المللی:

پوشش ماههای واردات: به لحاظ میزان اسمی (۶۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۴) بسیار زیاد است، ولی از لحاظ پوشش ماههای واردات (حدود ۳ ماه واردات) محدود می‌باشد. در عین حال با احتساب ذخایر «صندوق ثروت ملی»، میزان ذخایر بین‌المللی بیشتر می‌باشد.

پشم انداز:

• رشد قوی اقتصادی در کوتاه مدت

جدای از نفت، خدماتی مانند بانکداری و گردشگری، افزایش سرمایه‌گذاری و افزایش تقاضا از سوی کشورهای همسایه، جزو عوامل رشد تولید ناخالص داخلی در کوتاه مدت می‌باشند. با در نظر گرفتن آشفته‌گی سیاسی خاورمیانه، کشور امارات به عنوان یک مقصد امن و باثبات، سرمایه‌گذاران را به خود جذب نموده است. دبی، اخیراً در پیشنهاد برگزاری نمایشگاه اکسپو ۲۰۲۰ که پس از المپیک و جام جهانی بزرگترین رویداد جهانی محسوب می‌شود، موفق بوده و این امر رونق بیشتری به اقتصاد این کشور خواهد داد. در عین حال ریسکهای مهم موجود شامل کاهش شدید قیمت نفت یا کاهش تقاضای جهانی می‌باشند.

• تادیه بموقع بدهی

قدرت پرداخت دبی، بواسطه تعهدات بسیار زیاد سازمانهای دولتی که در سالهای ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ سررسید خواهند شد، تحت فشار خواهد بود. این در حالی است که احتمال قصور اندک می‌باشد. سهم مجموع بدهی

دبی نیز قابل توجه بوده و در سالهای ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ به ۱۴۲ میلیارد دلار افزایش یافته که ۹۳ میلیارد دلار مربوط به بدهی‌های سازمانهای دولتی است. پیامد اعتماد سرمایه‌گذار، بازسازی موفقیت‌آمیز بدهی و رشد اقتصادی، شرکتهای دولتی دبی مجدداً به بازارهای مالی بین‌المللی دسترسی یافته‌اند. از ۲۰ میلیارد دلار وام ابوظبی و بانک مرکزی امارات، وام ۱۰ میلیاردی بانک مرکزی در نیمه اول سال ۲۰۱۴ و دو وام ۵ میلیارد دلاری دیگر از بانک ملی ابوظبی و بانک الهلال در پایان سال سررسید خواهند شد. انتظار می‌رود دبی به موقع تعهداتش را ایفاء نماید. شرکت «املاک نخیل» اخیراً اعلام نموده که بمنظور افزایش اعتماد سرمایه‌گذار به اقتصاد دبی، بزودی بخش زیادی از بدهی خود را پرداخت خواهد کرد.

تحولات برخی از بخشهای مهم

• ساخت و ساز و املاک

عملکرد بخش املاک امارات در دو شهر عمده آن آشکارا متفاوت است. درحالیکه بازار ابوظبی تحت کنترل قرار دارد، بخش املاک دبی شاهد افزایش قیمتها و توسعه مجدد فعالیت این بخش بوده است. این در حالی است که هنوز نگرانیهای فزاینده‌ای نسبت به بروز حبابی دیگر در املاک دبی وجود دارد. مقامات دولتی برای جلوگیری از این پیامد، اقداماتی انجام داده‌اند. برای نمونه، بانک مرکزی محدودیتهایی را بر دسترسی به «وام رهنی مسکن» اعمال نموده و وزارت زمین و املاک، هزینه انتقال را دو برابر کرده است. در عین حال برغم این تلاشها، بازار املاک و بخش اعظم ساخت و ساز بویژه در دبی، همچنان آسیب‌پذیر هستند. نشانه‌هایی از بروز مشکلات نقدینگی نیز وجود دارد که سبب تاخیر پرداخت به عرضه‌کنندگان شده است.

• مواد غذایی

در سالهای اخیر، با رشد جمعیت و افزایش درآمد، تقاضا برای مواد غذایی در امارات و دیگر اعضای شورای همکاری خلیج فارس با روندی بیشتر از اقتصادهای پیشرفته، افزایش یافته است. با حمایت دولت و مشارکت بخش خصوصی، بخش فرآوری مواد غذایی همچنان به رشد سریع خود ادامه می‌دهد. زمینه‌هایی مانند غذای بهداشتی و ارگانیک از محبوبیت برخوردار بوده و سرمایه‌گذارهای بیشتری را به خود جذب می‌کنند. گرچه چشم‌انداز کلی صنعت مواد غذایی مثبت ارزیابی می‌شود، اما امارات و اعضای شورای همکاری خلیج فارس نسبت به شوک خارجی قیمت مواد غذایی آسیب پذیرند. برای نمونه افزایش شدید قیمت جهانی فرآورده‌های لبنی و گوشتی در دسامبر ۲۰۱۳، سبب فشار تورمی بر اقتصاد امارات گردید.

● فن‌آوریهای اطلاعات و ارتباطات

برپایه دیدگاه «شرکت بین‌المللی داده‌ها» (IDC)، بازار رایانه شخصی خاورمیانه و آفریقا در سه‌ماهه سوم ۲۰۱۳، رکود شدیدی را تجربه نمود و حجم آن تا ۱۵٪ کاهش یافت. از آنجا که امارات، بویژه دبی، یکی از قطبهای مهم تجاری و صادرات مجدد منطقه است؛ در نتیجه، در نیمه دوم سال ۲۰۱۳، بازار امارات برای رایانه‌های شخصی دچار رکود گردید. در مجموع کاهش کلی در بخش ICT، بویژه در فروش یارانه و همچنین تداوم بی‌ثباتی سیاسی در خاورمیانه، هر دو، بر جریان نقدی شرکتهایی که وابستگی زیادی به فروش رایانه دارند، تاثیرگذار بوده است.

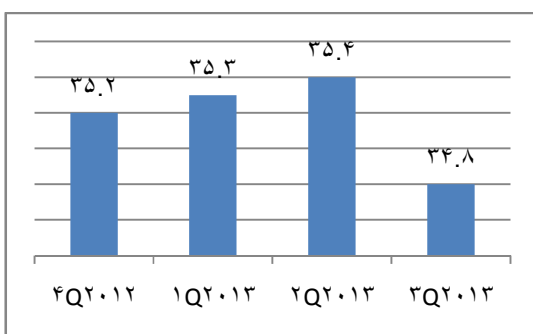
● پتروشیمی

بخش پتروشیمی از فراوانی عرضه مواد خام استخراجی ارزان، محیط تجاری کم‌ریسک و سود حاصل از صادرات به آسیا منتفع شده است. این در حالی است که تولیدکنندگان اماراتی که بسیار وابسته به صادرات هستند، به علت کاهش فعالیت اقتصادی آسیا و رقابت بازارهای نوظهور دیگر، با کاهش سفارش روبرو شده‌اند. در مجموع چشم‌انداز کلی صنعت پتروشیمی با وجود بروز برخی ناکامی‌های تجاری، هنوز مثبت می‌باشد.

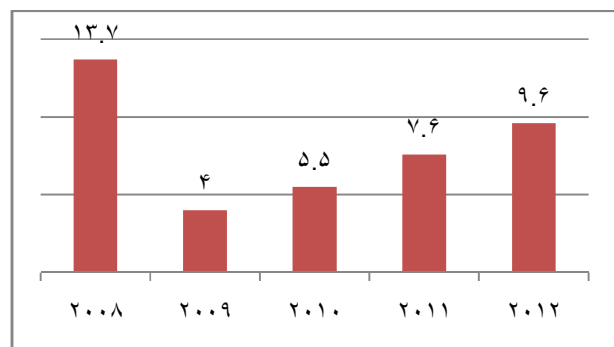
● حمل و نقل

امارات را می‌توان قطب تجارت و حمل‌ونقل منطقه خلیج فارس دانست. این کشور برای تقویت زیرساخت حمل‌ونقل خود سرمایه‌گذاری‌های زیادی انجام داده است. فاز نخست بندر خلیفه در ابوظبی تکمیل شده و در آینده یکی از بزرگترین بندرهای جهان خواهد بود. بندر جبل‌علی در دبی نیز ششمین بندر بزرگ جهان است. هم ابوظبی و هم دبی، دو امارت نشین عمده، ظرفیت فرودگاههای خود را گسترش داده و خطوط هوایمایی «امارات» و «الاتحاد» نیز در صدد توسعه ناوگان و مقاصد خود می‌باشند.

تعهدات سررسید نشده موسسات اعتبار صادراتی در امارات
سه ماهه چهارم ۲۰۱۲ - سه ماهه سوم ۲۰۱۳ (میلیارد دلار)

سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی جذب شده (میلیارد دلار)

سیاست پوشش صندوق ضمانت صادرات ایران در قبال امارات متحده عربی

ریسک دولت: صندوق اعتبارات کوتاه، میان و بلندمدت تضمین شده توسط دولت امارات را تحت پوشش قرار می دهد.

ریسک بانک: صندوق اعتبارات کوتاه میان و بلندمدت تضمین شده توسط بانکهای مورد قبول خود در امارات را (از طریق ILC یا ضمانتنامه بانکی) تحت پوشش قرار می دهد.

ریسک شرکت: پوشش ریسک شرکتها در حالت حساب باز (بدون تضمین) در صورت احراز اعتبار خریدار از طریق شبکه های اطلاعاتی امکان پذیر می باشد.

سقف پوشش کشور (گروه دو ریسک کشوری = کم ریسک):

اعتبارات کوتاه مدت: ۷۰ میلیون دلار

اعتبارات میان و بلند مدت: ۱۵۰ میلیون دلار

فهرست بانکهای مورد قبول صندوق:

1. Dubai Islamic Bank PJSC
2. Abu Dhabi Commercial Bank
3. Bank of Sharjeh
4. Commercial Bank of Dubai P.S.C.
5. Emirates NBD PJSC
6. Mashreqbank
7. National Bank of Abu Dhabi

صندوق ضمانت صادرات ایران

اگر گزارشات ما را مفید می بینید از وب سایت ما به آدرس www.egfi.ir دیدن کنید تا ضمن دسترسی به گزارشات بروز اقتصادی از ایران و جهان با خدمات متنوع پوشش و مدیریت ریسکهای صادراتی و سرمایه گذاری در صندوق ضمانت صادرات ایران آشنا شوید. خدمت گذاران شما در این صندوق بی صبرانه منتظرند تا با ارائه توضیحات جامع و صدور انواع بیمه نامه ها و ضمانت نامه های صادراتی، امنیت تجارت خارجی شما را تضمین نمایند.

صندوق ضمانت صادرات ایران
ضامن موفقیت شما در بازارهای صادراتی

<http://www.linkedin.com/company/export-guarantee-fund-of-iran>

صندوق ضمانت صادرات ایران

مدیریت ریسک

آدرس: تهران میدان آرژانتین خیابان شهید احمد قصیر خیابان شانزدهم غربی شماره ۵

تلفن: ۸۸۷۳۹۲۶۷

تلفکس: ۸۸۵۴۶۹۸۹

پست الکترونیک: Intl@egfi.org